

ТЕМИ ОТ МЕДИИТЕ

12.04.2011

Асоциация на индустриалния капитал в България днес в медиите

Вестник Стандарт

✓ Нови данъци за имотите от юли

Общините ще могат да намалят налозите за сгради и смет, ако се договорят с бизнеса

<http://paper.standartnews.com/bg/article.php?d=2011-04-12&article=364028>

Данък сгради и такса смет за бизнеса може да бъдат намалени още в средата на годината, научи "Стандарт". Бизнесът обаче трябва да поеме инициативата и да обсъди с общините дали и по какъв начин могат да се понижат местните данъци, коментираха депутати от ГЕРБ. До тази ситуация се стигна, тъй като от началото на годината фирмите плащат данък сгради и такса смет върху по-високата от данъчната оценка и отчетната стойност на имота. В резултат за много фирми налозите скочиха 10-20 пъти. От Асоциацията на индустриалния капитал в България поискаха от депутатите тази ситуация да бъде променена. Ако общинските съвети склонят да понижат ставките, с които облагат сградите за бизнеса или да вземат по-ниската стойност между данъчната оценка и отчетната стойност, то ще могат да го направят още в средата на годината, коментираха депутати. Сега по закон общините нямат право да променят вече гласуваните от тях налози за съответната година. Депутатите обаче са склонни да променят това и да позволят понижаването на местните данъци, ако общините и бизнесът се договорят. Няма смисъл да се променя заложенният в закона диапазон за облагане от 0.1 до 4.5 на хиляда върху оценката на имота, защото дава голяма гъвкавост на общините при определяне на местните данъци, обясни Димитър Главчев, зам.-председател на бюджетната комисия към парламента. Тези граници бяха предложени от Сдружението на общините, но е факт, че в сегашната ситуация има затруднения за бизнеса при формирането на местните данъци и би могло да се помисли как да се реши проблемът, допълни Главчев. Но редица общини са изправени пред сериозни финансови проблеми и е малко вероятно да склонят да намалят местните данъци, коментираха представители на бизнеса.

Важни обществено-икономически и политически теми

Вестник Труд

✓ Експерт: Работодателят и сега може да плаща почасово

<http://www.trud.bg/Article.asp?ArticleId=852435>

Обявеното от правителството въвеждане на почасово минимално заплащане е удар в празно пространство и няма никакъв потенциал за решаването на какъвто и да било въпрос. Това казва в интервю за Агенция "Фокус" Иван Нейков, председател на Балканския институт по труда и социалната политика.

Както е известно идеята за почасовото заплащане беше лансирана неотдавна от шефката на бюджетната комисия в парламента Менда Стоянова.

"И в момента всеки работодател, който желае, може мигновено, без никакво ограничение, да премине от едномесечно плащане на двуразово плащане, ако иска може да мине на плащане всяка седмица. Няма никакъв проблем, нашето законодателство позволява на работодателя да плаща всеки ден - в края на деня да плаща на служителите си. Всичко това е решение, което трябва да вземе работодателят, а не политиците", допълва Нейков.

"Във всяко постановление, в което се определя поредният размер на минималната работна заплата, се посочва и минималната часова надница. В момента тя е около 1,50 лв. на час. Пак сме на път да открием топлата вода, като заявим - изведнъж намерихме решение, и то е часовото заплащане", допълва Нейков. По думите му в България часовото заплащане се използва като инструмент повече от 100 години. "В първите 70 години от създаването на Третото българско царство в България се е плащало преди всичко на седмица, това е било масовата практика. След 1944 г. и особено след 50-те години седмичното заплащане е заменено от двуседмично. Масовата практика в България е да се плаща два пъти в месеца. Веднъж да се плаща аванс и втори път да се плаща заплата - това е традицията", посочва Нейков.

“Няма нужда да бъдат въведени ставки за почасов труд, защото те са въведени, тях ги има и в момента. Хората, които приказват, не са прочели нормативните актове. В момента има действащо постановление, прието от българското правителство, което посочва колко е часовата ставка”, подчертава Иван Нейков.

[Вестник Класа](#)

✓ Пикът на кризата е преминал, но не усещаме възстановяване

http://www.klassa.bg/news/Read/article/165198_%D0%9F%D0%B8%D0%BA%D1%8A%D1%82+%D0%BD%D0%B0+%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%82%D0%B0+%D0%B5+%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B0%D0%BB%2C+%D0%BD%D0%BE+%D0%BD%D0%B5+%D1%83%D1%81%D0%B5%D1%89%D0%B0%D0%BC%D0%B5+%D0%B2%D1%8A%D0%B7%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D1%8F%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5

Пикът на кризата е преминал, но домакинствата ще усетят възстановяване след най-малко 6 месеца. Това коментира Георги Стойчев, изпълнителен директор на институт “Отворено общество”, при представяне на данните от национално проучване за влиянието на кризата върху домакинствата в страната. Той обясни, че българските семейства са усетили дъното през миналите есен-зима и са се оттласнали от него, но икономическият натиск върху бюджетите им остава висок въпреки появата на сигнали за начало на възстановяване.

От началото на миналата година почти всяко второ домакинство е било засегнато от негативните ефекти на кризата, но в повечето случаи тези затруднения са имали временен характер. Едно от всеки десет домакинства обаче е изпадало в трайно затруднение, от което не може да се измъкне. През март 2011 година делът на домакинствата, които заявяват, че са засегнати от кризата, намалява до 23 на сто от 29 на сто година по-рано.

Възстановяването на пазара на труда ще е с няколко месеца по-късно спрямо подобряването на растежа на БВП, посочи още Стойчев, като ефектите и реален спад на безработицата ще се наблюдават след около 6 до 12 месеца.

Според данните равнището на бедността у нас се задържа устойчиво на високо ниво за ЕС - малко над 21 на сто. Две трети от домакинствата споделят, че едва свързват двата края, а около 5 на сто затъват в дългове. Линията на бедност, изчислена по метода на Евростат, е 246 лв. на човек от домакинството, обясниха икономистите от „Отворено общество“.

Заради недостиг на средства всяко трето семейство е принудено да пести, като ограничава потреблението на основни хранителни продукти, а всяко пето се лишава от необходими лекарства. Сред най-бедната част от домакинствата, или 20% от изследваните, повече от половината са намалили консумацията на храни, а всеки пети пропуска хранене поради липса на средства.

Въпреки това от “Отворено общество” отчитат, че делът на домакинствата, чиито доходи спадат, е намалал в сравнение с началото на 2010 година. Според Боян Захариев, програмен директор, делът на тези, които принудително работят по-малко, също е намалал в повечето сектори с изключение на строителството, търговията на дребно и ремонта на автомобили. В някои сектори на икономиката има известно раздвижване, но дори това да е сигнал за цялостно оживление на икономическата активност, ще мине поне година, преди домакинствата да почувстват значима промяна в своето благосъстояние, категоричен бе той.

✓ Износът с близо 60% ръст до 6 млрд. лв.

http://www.klassa.bg/news/Read/article/165196_%D0%98%D0%B7%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%8A%D1%82+%D1%81+%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%B7%D0%BE+60%25+%D1%80%D1%8A%D1%81%D1%82+%D0%B4%D0%BE+6+%D0%BC%D0%BB%D1%80%D0%B4.+%D0%BB%D0%B2

През първите два месеца на годината българските фирми са изнесли стоки зад граница за близо 6 млрд. лв., което е ръст от 58,9% спрямо първите два месеца на 2010 г., показваха данни на НСИ. Само за февруари 2011 г. експортът възлиза на 2,9 млрд. лв. и бележи ръст от 46,5% на годишна база. Обемът обхваща продажбите на български стоки и услуги в ЕС и трети страни. Към европейските страни експортът е за 3,6 млрд. лв., а за трети страни достига 2,4 млрд. лева.

През януари 2011 г. износът на родни компании за ЕС се е увеличил със 71,4% спрямо същия месец на предходната година и възлиза над 1,8 млрд. лева. Основните ни търговски партньори са Германия, Италия, Гърция, Румъния и Франция, които формират 68,0% от износа за страните - членки на ЕС. Най-значително нарастване се наблюдава в износа за Португалия, Люксембург и Естония. Спад е регистриран при стоките, изнесени за Латвия и Словакия. През февруари извън ЕС основните търговски партньори са Турция, Русия, Сърбия, Македония, ЮАР и Китай, които формират 54,5% от износа за трети страни. Значително нараства потокът за ЮАР, Индия, Хърватия и Турция, но намаление се наблюдава при вноса от Канада и Перу. От началото на годината вносът се увеличава с 36,3% до общо 6,2 млрд. лв., показват още данните. Само през

февруари вносените стоки и услуги се увеличават с 35,4% на годишна база и достигат 3,1 млрд. лв., колкото са били и през януари. Вносът на България от ЕС за януари 2011 г. се е увеличил с 37,5% спрямо същия месец на предходната година и възлиза над 1,7 млрд. лв. по цени CIF. Най-голям ръст бележи вносът от Португалия, Словакия и Ирландия. Най-голямо намаление се наблюдава при вноса от Чехия, Литва и Кипър.

Същевременно вносът от трети страни за януари-февруари се е увеличил с 49,6% и възлиза на 2,6 млрд. лева (по цени CIF). Най-голям дял имат ЮАР, Обединените арабски емирства, Казахстан, Албания, Сингапур, Египет и Украйна, като спад в търговията се наблюдава от Канада и Перу.

Така, като се сметнат вносът и износът за първите два месеца на годината, външнотърговското салдо излиза отрицателно до 243,6 млн. лв., което е с 559,6 млн. лв. по-малко от салдото за първите два месеца на 2010 година. Ако се елиминират разходите за транспорт и застраховки при внос на стоки, салдото за периода е положително от 136,3 млн. лева.

✓ Антон Петров, председател на СД на „Стомана индъстри“: Металургията формира половината от експорта на държавата

http://www.klassa.bg/news/Read/article/165139_%D0%90%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%BD+%D0%9F%D0%B5%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%B2%2C+%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B4%D1%81%D0%B5%D0%B4%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%BB+%D0%BD%D0%B0+%D0%A1%D0%94+%D0%BD%D0%B0+%E2%80%9E%D0%A1%D1%82%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D0%B0+%D0%B8%D0%BD%D0%B4%D1%8A%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B8%E2%80%9D%3A+%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%B0%D0%BB%D1%83%D1%80%D0%B3%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0+%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B8%D1%80%D0%B0+%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0+%D0%BE%D1%82+%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%82%D0%B0+%D0%BD%D0%B0+%D0%B4%D1%8A%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D1%82%D0%B0

- Г-н Петров, каква беше 2010 г. във финансово отношение за компаниите от металургичния бранш?

- Финансовото изражение на фирмите в бранша за 2010 г. е по-добро от това през 2009 г., но далече от това, което се очакваше. Това беше нулева година за нас, а някои предприятия дори завършиха работата си на загуба. Надявам се за 2011 г. вече да можем да говорим за положителни финансови резултати.

Металургичният сектор не работи само в България, това са глобални тенденции и финансовото състояние се отнася за повечето от компаниите в сектора по света. Разбира се, има и изключения от правилото, каквито в момента са медодобивните предприятия. Там обаче също допреди година нещата не бяха никак розови. През последното тримесечие на 2010 г. се видя раздвижването по пазарите на метали и започна да се покачва търсенето. Но това продължи, докато не се случи конфликтът в Северна Африка, който забави темпото на съживяване на индустрията.

Кризата там влияе сериозно на металургичния бранш, защото регионът като цяло е нетен вносител на метали. И когато инвестиционните проекти временно са спрели или забавени, това дава отражение върху поръчките и оказва влияние не само на регионално ниво, но и на целия свят като цяло.

Металургията е базисна индустрия и тя е много чувствителна, защото от нея започват всички останали производства. И когато има такива казуси като петрола, или някакви политически кризи, тя е барометър. При нея веднага се усещат сътресенията по пазарите и първо ние пострадахме от кризата.

- След като са се отразили конфликтите в Северна Африка, то отрази ли се на бранша кризата в Япония?

- Ще се отрази, но въпросът е с какъв знак. Има основно два варианта – единият е, че в Япония са загубени много средства, което ще доведе до забавяне на икономиката и на търсенето и развитието в целия Азиатски регион, което ще доведе до по-малко потребление. Или обратното – много анализатори твърдят, че възстановяването на Япония ще бъде катализатор за по-голямо търсене, особено на металите – стоманата и медта. Това са двете крайни прогнози, но все още ми е трудно да кажа кое точно ще се случи. Но освен Япония, фактор е и Китай.

- Как се влияе секторът от поскъпващия петрол?

- Не може да се обвържат директно нещата, като изключим, разбира се, транспортните разходи.

Металургията като цяло не потребява този продукт, но неговите стойности са определящи. Енергийните разходи са важни за нас, но както се знае, цената на природния газ се определя на базата на петрола. Електроенергията също е свързана с цената на петрола. Ще отнеме време, докато цената на тока у нас се повлияе от скъпия петрол, но и това ще се случи.

Като се повиши цената на един енергоизточник, той дърпа, пряко или косвено, цената и на останалите източници. Просто се надяваме петролът да се понижи по световните пазари. Вече се прокрадват анализи, че цената на суровината може да падне до 80-90 долара за барел.

- Формирането на енергийните цени у нас не плаши ли инвеститорите?

- Това прави несигурно и непрогнозируемо развитието на пазара, защото той е ограничен. Такъв пазар не се влияе от определени принципи и това плаши, защото когато имаш субективно регулиране на една цена, никога не може да се предвиди как точно ще бъде регулирана.

А в България причините за това са социални. Единственият начин субективно да се регулират цените е чрез кръстосаното субсидиране – с природния газ и парното отопление в топлофикациите, и електроенергията чрез индустрията. У нас може би е една от най-малките разлики в потреблението на ток между бита и индустрията, което е пагубно. Няма как да вариш боб на котлона или да топиш стомана и да плащаш почти една и съща цена. Това означава, че индустрията я няма. Обикновено в развитите страни около 20% от крайното потребление на ток отива за бита, а останалите 80% са за индустрията. У нас няма икономически стимули битът да намали своята енергийна интензивност, а индустрията стои на едно място, защото няма инвестиции в нея, няма нови потребители.

Ние участваме в работата на работната група към икономическото министерство за промяната на Закона за енергетиката. Предложили сме да бъде премахнато кръстосаното субсидиране. Предприятията имат ясно разписани ангажименти – трябва да платим социален данък, налог за печалба и данък общ доход. Останалите са вече вид държавно рекетиране – плащаш, но тока ще ти го вдигнем малко повече, защото битът не може да плати. Фирмите плащат 12 пъти по-висока такса смет, защото битовите потребители не могат да плащат толкова. Но таксите са вид услуга, а като плащаш за нея, то това трябва да е извършено.

- Как според вас върви либерализацията на енергийния пазар у нас?

- Скоростта, с която се извършва този процес, е недостатъчна. И при газовия, и при енергийния сектор това по-скоро е мимикрия за момента. Въпреки приетия закон за либерализацията вече няколко години единствен доставчик на природен газ у нас е “Булгаргаз”. Тоест той си остава монополна структура и просто има пречки за навлизането на други доставчици на пазара.

Надявам се, след като се направят газовите връзки с Гърция, Турция, Сърбия и Румъния, да има алтернатива. Дори ще е хубаво втечен газ по спотови цени да се доставя у нас. Тогава конкуренцията ще покаже каква е реалната цена. Всичко останало са теории, субективизъм, анализи и проучвания без никакъв практически ефект.

В “Стомана индъстри” имаме идеи за доставки, но засега реално не виждаме как да ги изпълним. Бяхме подписали документ за доставки на природен газ от находището на “Мелроуз ризорсис” край Галата, но това се провали, а доставките отидоха за “Булгаргаз”.

Защо точно на това дружество трябва да се намали цената? Като се появи някой друг, който предлага с 5-7% или 10 на сто по-евтино гориво, тогава “Булгаргаз” ще се замисли. Обяснения и приказки за загубите на компанията слушаме много често. Но много рядко ще каже какви са другите загуби – по трасето, технически загуби, кражби и други. Основно се казва, че загубите са заради ниските цени и хайде да вдигнем цените, за да се покрият другите кривини.

Може би, защото съм от страната на бизнеса, но ми се струва, че реализирането на газовите връзки върви прекалено бавно. Трасето до Гърция например не е малко, но трябва да се знае, че газопроводите както и магистралите са стратегическа инфраструктура. Много важна за индустрията, разбира се, е и железопътната инфраструктура. И всичко това са предпоставки да инвестираш в производство в България. Иначе инвестициите у нас са в услуги, в кол центрове и молове. Това е добре за днес, но нямат дълготраен характер. А мащабните инвестиции, каквито са в металургията, се правят, за да работят мощностите в следващите 15 до 30 г.

- Каква част от българския износ се дължи на металургията?

- Металургията е с около 2-3 млрд. лв. положително салдо, а износът като цяло е за около 6 млрд. евро. Ако това количество се съотнесе към общия износ на страната, се вижда, че половината от експорта се пада на металургията. Но то не е и трудно човек да се досети, защото освен сектора на туризма и енергетиката донякъде, то не остана нищо друго да се произвежда у нас. Всичко без металургичния комбинат “Кремиковци” се запази и се разви през годините.

Основните пазари за металургията ни си остават в Западна Европа. Стоките отиват основно за Германия и Италия, голяма част от продукцията отива и за Турция.

- На какви цени в момента се продава медта по световните пазари?

- През последните години цената на медта достигна 10 000 долара/т, въпреки че сега леко спадна. Но преди десетина години този метал се продаваше за по 1800 \$/т. От тази цена се облагодетелстват основно мините. КЦМ-Пловдив, ОЦК-Кърджали и “Аурубис Пирдоп” са основно преработвателни предприятия, а не добивни. При тях не е толкова мащабна печалбата в случая. Докато при добивните предприятия един тон руда се извлича по еднакъв начин. Но като е по-висока цената за продажба, има повече приходи за предприятието. Това е добре за тях, защото те като цяло са силно уязвими, когато цената е ниска. В такива периоди те натрупват средства и правят нови разкривки, нови тунели, а там инвестициите са много тежки. А при ниска цена няма как да се формира печалба. При по-ниски цени и невъзможност да се вложат средства в добива, то той се ограничава, а при намален добив търсенето и цените започват да се повишават. У нас добивните предприятия са “Елаците Мед” и “Асарел Медет”.

- Как завърши “Стомана индъстри” 2010 г.?

- Финансовият резултат за компанията е нулев за 2010 г. Но това все пак е по-добре от загубата, която бе формирана през 2009 г. от 50 млн. лв. Миналата година бе по-добра, но все още нямаме печалби, от които може да се инвестира. Точно това е лошото на тази криза, защото много пари изтекоха в канализацията, без да може да се вложат.

Изключително полезна и добра инвестиция, която направи "Стомана индъстри", бе изграждането на новия завод за дълги продукти, в който се произвежда бетонно желязо. Точно в такива моменти, когато конкуренцията е жестока, такава една инвестиция ти дава преднина, защото твоите продукти и качество са много повече, отколкото могат да предложат твоите конкуренти. Инвестицията бе за 80 млн. евро в новия завод. Миналата година бе пусната и втора електродъгова пещ, което удвои капацитета ни за стомана.

[Вестник Дневник](#)

✓ Възстановяването от кризата - с бавно пълзене

http://www.dnevnik.bg/pazari/2011/04/11/1073503_vuzstanoviavaneto_ot_krizata_-_s_bavno_pulzene/

Въпреки сигналите за подобряване на икономиката все още голяма част от българите се чувстват в клещите на кризата, а 2/3 продължават да твърдят, че трудно свързват двата края, показва национално представително изследване на институт "Отворено общество" и Световната банка.

Според изследването - трето поред от пролетта на 2010 г. досега, от началото на миналата година почти всяко второ домакинство е чувствало негативен ефект от кризата, но в повечето случаи затрудненията са били временни. Към март тази година 23 на сто от домакинствата казват, че са засегнати от кризата, докато година по-рано делът им е бил 29 на сто.

Настоящите равнища обаче са сходни спрямо есента на миналата година, когато е имало леко оживление, което според авторите на изследването означава, че "домакинствата са усетили дъното и се оттласкват от него, но не с отскок, а с бавно пълзене".

Подобна прогноза - за възстановяване, но далеч от темповете на растеж преди кризата, дава Международният валутен фонд в пролетната си прогноза за глобалната икономика. Фондът повишава очакванията си за растежа на България през тази година от 2% на 3%, но за следващите 5 години - 2012 - 2016 г., дава рамки от 3.5% в началото и 4% в края на периода. Това означава, че страната ще остане далеч от ръста на икономиката преди кризата, който стигна 6%.

Освен традиционното ограничаване на разходите за различни стоки и услуги на част от най-бедните българи се налага да пестят и от храна и лекарства. Всяко пето семейство продължава да има спестявания, но времето, за което те могат да стигнат за прехрана при необходимост, се скъсява.

През март 2010 г. 27% от хората са казвали, че средствата на влог ще им помогнат за 1-2 месеца, докато сега този процент е 38 на сто, показва проучването. Именно ограниченото потребление в комбинация с високи цени се счита за една от основните спирачки за растежа. Вчера МВФ също посочи, че основният риск за глобалната икономика остава инфлацията.

✓ МВФ очаква по-голям растеж за България, но бавно възстановяване

http://www.dnevnik.bg/pazari/2011/04/11/1073473_mv_f_ochakva_po-goliam_rastej_za_bulgariia_no_bavno/

Международният валутен фонд повиши очакванията си за икономическия растеж на България през тази година, но цифрите като цяло показват бавно възстановяване. В пролетна си прогноза той залага БВП на страната ни да се повиши с 3%, докато през октомври очакванията бяха за 2%.

От фонда не публикуват причината за промяната, но отбелязват, че въпреки рисковете в глобалната икономика като цяло възстановяването от кризата набира скорост.

За следващите година МВФ прогнозира растежът в България да е 3.5%, което означава, че темповете на растеж ще останат далеч от предкризисните нива, когато бяха в рамките на 6%. В есенния документ се прогнозираше растеж през 2015 г. от 5%, а в пролетния се очаква за 2016 той да е 4%.

Очакванията са паралелно с това да се понижава и безработицата - до 8% през тази и 6.7% догодина, което също е ревизирано в положителна посока. По отношение на инфлацията фондът залага на 4.8 и 3.7% съответно за тази и следващата година.

По отношение на глобалната икономика от МВФ посочват, че въпреки рисковете от последните месеци тя продължава да върви по пътя на възстановяването, движена от силния ръст на развиващите се държави като Китай, Бразилия и Индия. Организацията в голяма степен не променя очакванията за растеж на световния брутен вътрешен продукт през тази и следващата година, като те са за 4.4% през 2011 г. и 4.5% през 2012 г. Новите предизвикателства пред световната икономика са високите цени на суровините и инфлацията, докато старите - финансовите реформи, остават в развитие. МВФ предупреждава, че икономиките на развиващите се страни, които се радваха на голям растеж през последните години покрай финансовата криза, може да прегреят през следващите години.

Те ще са изправени и пред силен инфлационен натиск, защото хората там настояват за по-високи заплати заради поскъпването на цените на храните и горивата.

Организацията посочва, че покачването в цените на суровините е породено най-вече от политическата нестабилност и сътресения в Северна Африка и Близкия изток. Фондът предупреждава, че разстройването на доставките на петрол от региона представлява значителен риск за икономическата активност по света.

Изненадващо МВФ обяви, че тройното бедствие в Япония през миналия месец ще окаже малко влияние върху световната икономика. Фондът понижава прогнозата си за страната на 1.2% ръст през тази година, но увеличава до 2.1% очакването си за нарастването на БВП през 2012 г.

Организацията понижи прогнозата си за САЩ с 0.2% до 2.4% ръст през 2011 г., подобно понижение, от 0.3%, тя направи също и за Великобритания през тази година – очакванията за Острова са за 1.7%. Прогнозата за Европа е, че възстановяването ще се върне в коловоза си независимо от дълговата криза, която принуди Гърция, Португалия и Ирландия да поискат финансова помощ от Брюксел.

МВФ ревизира нагоре прогнозата си за еврозоната до 1.6% за тази година и на 1.8% през 2012 г. Според доклада БВП на България ще се повиши с 3% през тази и с 3.5% през следващата година. Китайската икономика ще поддържа най-голям темп на нарастване от 9.6% през настоящата година, който ще се забави незначително до 9.5% през 2012 г.

[Вестник Пари](#)

✓ Всеки пети в България все още е засегнат от кризата

<http://pari.bg/static/pdf/pages/06.pdf>

✓ Световната икономика ще продължи да расте в следващите две години

<http://pari.bg/static/pdf/pages/10.pdf>

✓ Износът изпреварва вноса по ръст

<http://pari.bg/static/pdf/pages/14.pdf>

[вестник 24 часа](#)

✓ Защо емигрантските пари не могат да заменят социалната политика

<http://www.24chasa.bg/Article.asp?ArticleId=852322>

Боян Захариев, програмен директор в институт "Отворено общество", коментира резултатите от ново проучване

Кои са ударените от кризата

През март всеки пети българин твърди, че е засегнат от кризата.

В тази група обаче има динамика - част от тях за времето, в което сме повтаряли допитванията си, са се измъквали от кризата и са си намирали работа. Други, които са казвали, че им е намален доходът, вече са успели да го възстановят.

Сега 10% заявяват, че са загубили работата си. Но може 5% в тази група да са нови, а другите 5% да са си намерили работа в рамките на половин година - колкото са периодите, в които провеждахме проучването.

Това означава, че кризата не е статична и засяга в различните периоди различни хора.

Факт е обаче, че има група хора, трайно засегнати от самото начало на кризата и те неизменно са на дъното - хора с ниско образование, ниски доходи, част от тях - представители на малцинствата.

Безработицата и крайните мерки

Официалните данни на статистиката показват, че безработицата е в пик и расте. Потвърждава го и нашето проучване - загубилите работата си през последните 12 месеца са малко повече, отколкото заявिलите, че са си намерили работа за същия период.

Проучването ни регистрира и ръст на крайните мерки, като съкращаване на работни места и спад в палиативните, като намаляване на работното време, принудителен отпуск и намаляване на заплатата. Там, където те не са проработили, са били заменени с по-крайни мерки. Разбира се, не е задължително "авторите" им да са работодатели, които са съкратили хора. Напълно е възможно някои фирми просто да са фалирали и да са затворили врати.

Проучването ни не регистрира съществени разлики в развитието на публичния и частния сектор в кризата.

Просто кампаниите за съкращаване на работни места или за оптимизиране на работата в публичния сектор са планирани, докато в частния сектор тези процеси са по-непредсказуеми и хаотични.

Затова, ако в началото за поразени от кризата се обявиха 20% в частния сектор, днес в тази група се поставят 12%. Докато в публичния сектор нещата изглежда минават по-плавно - ако преди година 8% са се обявили за

засегнати от кризата, днес те са 4%. Според мен за заетия в публичния или частния сектор вероятността да бъде засегнат е еднаква, но просто на едното място е на равни вълни, а в частния сектор промените са протичали по-хаотично.

Кой от какво се лишава

Отговорите на кризата днес не са по-различни от тези преди година, показаха още данните. Но е ясно, че няма вероятност група с по-високи доходи да ограничава или пропуска хранене, както това се случва на най-уязвимите групи. Вероятно е в по-богатите страни делът на прибъгвалите до драстични мерки като пропускане на хранения или невъзможност за купуване на определени храни да е по-малък.

Но ограничаването в покупките на дрехи, на обувки и особено на стоки, които не са от първа необходимост, със сигурност е прием на средно заможните домакинства и на Запад.

Групи по спестявания

Има твърдения за тенденция, която у нас не е съвсем еднозначна - че обемът на спестяванията нараства. Това обаче не означава, че всички домакинства спестяват или че онези, които го правят, са станали повече. По-скоро има сравнително малка група домакинства, обикновено по-заможни, които отлагат определени инвестиции в бизнеса, в дома, за покупка на кола или жилище, защото сега периодът не е подходящ - оттам този агрегат расте.

Като цяло обаче процентът на домакинствата, които спестяват, е намалал, а е нараснал процентът на онези, които заявяват, че теглят от спестявания.

Затова е важно да уточним - у нас има малко на брой хора, които спестяват относително много; друга, малко по-голяма група, която тегли от спестяванията си, и трета - без никакви спестявания, която е голяма.

Помогат ли мрежите

За мен е приятна изненада, че мрежите за социално подпомагане в кризата са проработили. Всеки 5-и, както и преди година, получавал помощ за отглеждане на дете до 18 г., а 4% - за отопление. Обхватът им обаче е едва няколко процента от населението. В този смисъл в сравнение с ЕС ефектът от тези помощи в България е с най-малък принос за намаляване на бедността. Нормалното очакване е, че при криза той ще се увеличи просто защото повече хора отговарят на критериите, но държавата затегна режима, парите за помощи реално бяха намалени и в проучването ни много ясно се вижда, че размерът на месечната социална помощ, реално получена от домакинствата, е спаднал значимо.

Парите от чужбина

Данните от проучването ни показват запазване на дела "неформални" трансфери от роднини в чужбина, близки и приятели. Днес 18% от българските домакинства са получили заем, пари или продукти от близки хора, а 3%, които са потърсили такава помощ, не са я получили. Но тези трансфери не са постоянни и не могат да заместят социалното подпомагане.

Още повече - не отиват и при най-бедните, а са разпределени към хората вероятно със средни доходи, които имат по-малко нужда. В този смисъл не споделям твърденията на икономисти, че неформалните трансфери са алтернативна социална мрежа. Те са важен икономически поток, но не отиват при онези, които имат най-голяма нужда.

ВАЖНО Е!

Секторите, които не дават сигнали, че се измъкват от кризата, са строителството и търговията на дребно. Личи си обаче, че в търговията с имоти "торнадото" е отминало. Там вероятно има непродадени имоти на по-ниски цени - логично е те първо да бъдат изчистени като "залежала стока" и чак след това да има търсене за ново строителство.